

rozszerzającej i mogą być stosowane wyłącznie w tych przypadkach, gdy zostanie stwierdzone, iż po stronie pracownika nie ma jakiegokolwiek winy, niedbalstwa lub lekceważenia, które spowodowały niemożność uzyskania przez niego przy pracy akordowej zarobku równego stawce dniówkowej, właściwej dla tego pracownika.

3. Pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia za postój przez niego nie zawiniony jedynie wówczas:

- gdy o powstaniu postoju natychmiast powiadomił bezpośredniego przełożonego na budowie, a ponadto
- w przypadku, gdy postój mógł być przez pracownika przewidziany, jeśli uprzedził kierownictwo budowy lub bezpośredniego przełożonego o niebezpieczeństwie postoju.

VII. Minister Budownictwa i inni właściwi Ministrowie, nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, wydają zarządzenia:

1. zobowiązujące kierownictwo budów do niezwłocznego, po powstaniu postoju, przenoszenia pracowników do prac zastępczych o odpowiednim znaczeniu gospodarczym względnie—w razie braku takich prac, na okres przekraczający 5 dni, do niezwłocznego postawienia pracowników do dyspozycji władz przedsiębiorstwa dla zatrudnienia w innym miejscu pracy w obrębie tego samego przedsiębiorstwa;

2. zakazujące zatrudnienia pracowników kwalifikowanych przy pracach z natury rzeczy przewidzianych dla robotników niekwalifikowanych (prace placowe, transportowe, porządkowe itp.), a to nawet w ramach zastępczego zatrudnienia, o którym mowa wyżej pod pkt. 1;

3. ustalające osobistą i materialną odpowiedzialność kierowników budów i kierowników przedsiębiorstw budowlano-montażowych za wszelkie zaniedbania w organizacji robót na budowach, powodujące powstawanie postojów;

4. ustalające zasady sprawozdawczości, zawierającej dane o przyczynach i rozmiarach postojów na budowach.

VIII. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowego Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Budownictwa oraz innym właściwym Ministrom.

IX. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW H. Minc

688.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 11 maja 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: Młyn Elektryczny i Kaszarnia w Raciborzu, wł. Edmunda Ekowskiego.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 11 maja 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: Młyn Elektryczny i Kaszarnia w Raciborzu, ul. Batorego Nr 5, stanowiącym własność Edmunda Ekowskiego.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się przedsiębiorstwu państwowo-społdzielczemu „Polskie Zakłady Zbożowe” w Warszawie.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z przepisami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich

689.

ZARZĄDZENIE

MINISTRÓW: HANDLU WEWNĘTRZNEGO, PRZEMYSŁU
CIĘŻKIEGO, KOMUNIKACJI oraz FINANSÓW

z dnia 8 maja 1950 r.

o zmianie zarządzenia Ministrów: Przemysłu i Handlu, Komunikacji oraz Skarbu z dnia 18 listopada 1948 r.

w sprawie trybu postępowania przy sprzedaży nietypowych, nadetatowych lub zbędnych pojazdów mechanicznych, użytkowanych przez urzędy, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe.

Na podstawie uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1948 r. w sprawie wyzbywania się przez urzędy, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe zbędnych i nadetatowych pojazdów mechanicznych, wraków i ich zespołów—art. 21 ustawy z dnia 10 lutego 1949 r. o zmianie organizacji naczelnych władz gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 43) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministrów: Przemysłu i Handlu, Komunikacji oraz Skarbu z dnia 18 listopada 1948 r. w sprawie trybu postępowania przy sprzedaży nietypowych, nadetatowych lub zbędnych pojazdów mechanicznych, użytkowanych przez urzędy, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe (Dz. Urz. Min. P. i H. Nr 28, poz. 343) wprowadza się zmiany następujące:

- w § 6 pkt. 1 w wierszu 1-szym po słowach: „do kategorii 1-szej” dodaje się słowa: „i 2-giej”,
- § 6 pkt. 2 skreśla się.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich
KIEROWNIK MINISTERSTWA PRZEMYSŁU
CIĘŻKIEGO K. Zemaitis
MINISTER KOMUNIKACJI J. Rabanowski
MINISTER FINANSÓW K. Dąbrowski

690.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 13 maja 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: Wytwórnia Wyrobów Plastycznych i Gumowych „Plast” Kazimierz Hempel S-ka z o. o. w Warszawie.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: Wytwórnia Wyrobów Plastycznych i Gumowych „Plast” Kazimierz Hempel S-ka z o. o. w Warszawie, przy ul. Przemysłowej Nr 22.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy nad wymienionym przedsiębiorstwem powierza się Zjednoczonym Zakładom Przemysłu Kosmetycznego w Warszawie.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO
B. Rumiński

691.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 25 kwietnia 1950 r.

w sprawie upoważnienia przedsiębiorstwa „Państwowa Komunikacja Samochodowa, Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjne” do udzielania zamówień osobom niewymienionym w art. 5 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 494) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego, co następuje:

§ 1. Za usługi transportowe w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się zarówno zbiorowy przewóz przesyłek drobnicowych lub przewóz całonocowych ładunków na zamówienie osób, określonych w art. 1 powołanej w wstępie ustawy, jak i wynajem pojazdów tym osobom w

celu dokonania przez nie transportu towarów we własnym zakresie.

§ 2. 1. Upoważnia się przedsiębiorstwo „Państwowa Komunikacja Samochodowa, Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjne” zwane dalej w skrócie „PKS”, do udzielania przez swe placówki terenowe zamówień na usługi transportowe przewozowym spółdzielniom pracy, zrzeszonym w Związku Spółdzielni Pracy i innym przedsiębiorstwom transportowym, zrzeszonym we właściwym zrzeszeniu, zwanym dalej łącznie w skróceniu „Przedsiębiorcami”.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje przekazywanie całkowite lub częściowe do wykonania otrzymanych przez PKS zamówień na usługi transportowe i dotyczy transportu z miejskich obszarów dowozowych, objętych taryfą towarową PKS, w których działają placówki terenowe PKS.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje liniowego przewozu przesyłek drobnicowych ani ich dowozu od nadawców i rozwozu do odbiorców, wykonywanych przez PKS w jego własnym zakresie działania lub dla przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”.

§ 3. 1. Upoważnienie, określone w § 2, udzielone zostaje PKS do dnia 31 grudnia 1950 r.

2. Każde zamówienie, udzielone przez PKS, nie może przekraczać sumy 500.000 zł.

§ 4. 1. Zamówienia na podstawie upoważnienia, wskazanego w § 2, mogą być udzielane przez PKS przy zastosowaniu przepisu § 3 pod warunkami, że przedsiębiorca:

1) jest zrzeszony w Związku Spółdzielni Pracy lub właściwym zrzeszeniu;

2) przyjmie na siebie obowiązek wykonania udzielonych przez PKS usług transportowych przy pomocy pojazdów, stanowiących nie mniej niż 40% ogólnej ilości pojazdów, objętych jego uprawnieniem — jeżeli jest przedsiębiorstwem spółdzielczym, a nie mniej niż 60% — jeżeli jest inną osobą;

3) zgodzi się na wykonywanie usług w dni świąteczne w przypadkach, gdy udzielone zamówienie stanowi część masowej akcji transportowej o znaczeniu państwowym lub przy wyładunku wagonów kolejowych na żądanie kolei;

4) zgodzi się, aby nie więcej niż połowa pojazdów z ilości, wskazanej w pkt. 2, była zatrudniona na okres do jednego miesiąca jednorazowo na terenie, znajdującym się poza siedzibą przedsiębiorcy w przypadkach konieczności wykonania usług w ramach masowej akcji transportowej o znaczeniu państwowym;

5) przedstawi secedowaną przez siebie na PKS osobną polisę na ubezpieczenie towaru, przewożonego przez siebie w wykonaniu zamówień, udzielonych przez PKS;

6) zawrze z PKS i wykonywać będzie umowę według wzoru, zatwierdzonego przez Ministerstwo Komunikacji, która ustali poza obowiązkami, określonymi w niniejszym paragrafie, również postanowienia co do sposobu wykonywania usług i zapłaty za nie oraz postanowienia o karach umownych.

2. Siedzibą przedsiębiorcy w rozumieniu ust. 1 pkt. 4) jest stałe miejsce postoju pojazdów, objętych jego uprawnieniami na zarobkowy transport towarów.

3. Warunki, wskazane w ust. 1 pkt. 4) i 5), nie dotyczą przedsiębiorców wykonywujących usługi transportowe przy pomocy pojazdów konnych.

4. Wysokość sum gwarancyjnych ubezpieczenia przewożonych towarów określi zarządzenie Ministra Komunikacji, ogłoszone w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych.

5. Przedsiębiorca posiadający uprawnienie tylko na jeden pojazd powinien mieć w zasadzie możliwość dokonywania usług na rzecz osób innych niż PKS przez 3 dni w tygodniu.

6. Warunki, wskazane w ust. 1 pkt. 2), 3), 4) i 6) nie dotyczą przedsiębiorcy posiadającego siedzibę poza obszarem, wskazanym w § 2 ust. 2, jeżeli pojazd, który zgłosi, przynajmniej do tego obszaru w związku z dokonaniem przez przedsiębiorcę transportu spoza niego, co przedsiębiorca winien udowodnić dokumentami przewozowymi. W przypadku tym zostanie między PKS a przedsiębiorcą zawarta doraźna umowa o wykonanie usług transportowych z odpowiednim zastosowaniem postanowień umowy, o której mowa w ust. 1 pkt. 6).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER KOMUNIKACJI

J. Rabanowski

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

T. Dietrich

692.

ORZECZENIE Nr 11
MINISTRA GÓRNICICTWA I ENERGETYKI

z dnia 30 marca 1950 r.

wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przejściu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na zasadzie art. 2 ust. 1 i 7 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) i § 65 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) wraz z późniejszymi zmianami

orzeka się:

Na własność Państwa przechodzą przedsiębiorstwa następujących firm:

1) Zweckverband zur Betriebe der Kreisgaswerke — Oborniki,

2) Gemeinde-Gas — und Elektrizitäts-Werk Rauscha, Gesellschaft mit beschränkter Haftung — Ruszów.

Przedsiębiorstwa te umieszczone zostały w pierwszym wykazie (Lp. 152 i 153), ogłoszonym w Monitorze Polskim Nr 94, poz. 176 z dnia 23 września 1946 r. na podstawie zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 29 sierpnia 1946 r. i co do przedsiębiorstw tych nie zostały zgłoszone prawa lub zarzuty w terminie, określonym w § 28 i 32 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. wraz z późniejszymi zmianami.

Przedsiębiorstwa firm wyżej wymienionych przechodzą na własność Państwa bez odszkodowania w całości wraz z nieruchomością i ruchomym majątkiem oraz wszelkimi prawami, wolne od obciążeń i zobowiązań z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych, stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań, mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z orzeczenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Orzeczenie to jest ostateczne i prawomocne.

MINISTER GÓRNICICTWA I ENERGETYKI

R. Nieszporek

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z E. Szyr

693.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 12 maja 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwami.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 12 maja 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad następującymi przedsiębiorstwami:

1) Fabryka Wyrobów Metalowych „Płonka” w Poznaniu — który powierza się Wojewódzkiej Dyrekcji Przemysłu Miejscowego w Poznaniu;

2) „Śląskie Gazy” Sp. z o. o. w Chorzowie-Batorym, ul. Długa 53 — który powierza się Śląskiej Dyrekcji Ogólnobranżowej Przemysłu Miejscowego w Gliwicach;

3) Fabryka Bieli Cynkowej „A. Zajdler i Ska” w Sosnowcu, ul. Biała 2 — który powierza się Dyrekcji Przemysłu Miejscowego w Gliwicach.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 3. Uchyla się § 1 pkt. b) zarządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 30 grudnia 1949 r. w sprawie usta-